

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca

tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (28.04.2024 – 05.05.2024)

5. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 29.4.2024	SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY, sviatok	17:30 - detská + Jozef a Mária Majda	***
UTOROK 30.4.2024	Utorok po 5. veľkonočnej nedeli féria	18:00 + Anastázia Banasová	16:30 - detská + Jozef a Marta Rypák
STREDA 1.5.2024	Sv. Jozefa, robotníka ľub. spomienka	18:00 BPZ pre členov ruže sv. Jozefa	***
ŠTVRTOK 2.5.2024	Sv. Atanáza, biskupa a učiteľa Cirkvi, spomienka <i>Prvý štvrtok v mesiaci.</i>	18:00 + Jozef, Mária Kunocha, Alexander, Božena Graňák	***
PIATOK 3.5.2024	SV. FILIPA A JAKUBA, APOŠTOLOV, sviatok <i>Prvý piatok v mesiaci.</i>	18:00 – mládežnícka + Ignác, Mária, Žofia Baľák	16:30 + Alžbeta, Jozef a Agneša
SOBOTA 4.5.2024	Sv. Floriána, mučeníka ľub. spom.; <i>Prvá sobota v mesiaci.</i> <i>Večerná sv. omša je z nasled. nedele.</i>	18:00 + Anton, Žofia Adamec, Jaroslav Kramarčík	15:00 - omša BPZ pre mladomanželov
NEDEĽA 5.5.2024	6. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA	7:30 BP pre ľud farnosti ----- 10:30 na úmysel kňaza	9:00 BPZ pre hasičov a + hasičov

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa vopred skontaktovať telefonicky alebo mailom.
2. **Lokca:** o upratovanie kostola prosíme **sk. č. 28: vedúca p. Kormaňáková Elena.** PBZ.
3. **Ťapešovo:** o upratovanie kostola prosíme **sk. č. 8: vedúca p. Papajová Oľga.** PBZ.
4. Na kostol darovali z krstu Natálie Kramarčíkovej 50,- € a z pohrebu Štefana Lachmana 50,- €. PBZ.
5. **Minulú nedeľu** bola **Zbierka na Spišský kňazský seminár.** Vyzbieralo sa a odoslalo 2.115,- €. PBZ.
6. **Nácvik spevu v Lokci bude v pondelok** o 16:30 hod., v **Ťapešove Mariánske stretko bude v utorok** o 15:00 hod. a **nácvik spevu** o 16:00 hod. v kostole.
7. **Vedomostné skúšky** pre prvoprijímajúce deti z **Lokce** budú **v pondelok** od 13:30 do 15:00 hod. na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom a donesú si kartičky. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú rúcha na slávnosť.
8. **Nácvik detí** na 1. sv. prijímanie **v Lokci** bude na budúcu nedeľu 5. mája po pobožnosti o 14:15 hod. a v stredu 8. mája o 16:30 hod.
9. **Biblické stretko** bude vo štvrtok v Lokci **o 18:50 hod.**
10. Tento týždeň je **prvý piatok v mesiaci, spovedať** budeme takto:
  - **Lokca:** pondelok od 16:30 hod.; utorok a streda od 17:00 hod.; štvrtok a piatok od 16:00 hod.;
  - **Ťapešovo:** utorok a piatok od 15:15 hod.
11. **Chorých** navštívim:
  - **Lokca:** štvrtok od 9:00 hod. ulice nad hl. cestou; piatok od 9:00 hod. ulice pod hl. cestou;

- **Ťapešovo:** utorok po sv. omši.
12. **Sviatosť Oltárna** bude vyložená na adoráciu v **Lokci** vo štvrtok od 16:00 hod. do sv. omše a v **Ťapešove** v piatok od 15:15 hod. do sv. omše.
  13. **Fatimská pobožnosť** bude v **sobotu** v Lokci po večernej sv. omši o 18:45 hod.
  14. **Od stredy** sa začneme modliť **Májové pobožnosti**. Pobožnosti budú bývať v **Lokci** cez týždeň na začiatku sv. omše a v nedeľu poobede; v **Ťapešove** na začiatku sv. omše, v dňoch, keď nie je sv. omša, o 18:00 hod. Májové pobožnosti budeme **obetovať za bohoslovcov a predstavených, keďže 2. júna vytvoríme so seminárom duchovný most**. Kto sa príde pomodliť Májovú pobožnosť, vhodí pripravený kvietok do košíka. Z kvietkov vytvoríme lúku kvetov, ktorú pošleme seminaristom, ako našu duchovnú kyticu.
  15. Deti, ktoré prídu na májovú pobožnosť dostanú nálepky. Na konci mesiaca budú odmenené.
  16. Otcovia z našej farnosti pozývajú ďalších otcov, ktorí sa chcú modliť, **na modlitbu otcov** v piatok po sv. omši do farského centra.
  17. V dňoch 5. – 7. mája sa uskutoční 1. ročník mestského kultúrno-akademického festivalu Ružomerské Hanusove dni. Viac informácií nájdete na plagáte a webstránke hanusovedni.sk.

OHLÁŠKY PRED PRIJATÍM SVIATOSTI MANŽELSTVA

Ťapešovo:

- **Michal Plaskúr**, syn Milana a Gabriely rod. Giglerovej, bývajúcí v Zákamennom a **Andrea Madleňáková**, dcéra Františka a Valérie rod. Stančíkovej, bývajúca v Ťapešove (3x).

KREŠŤAN NEMÔŽE „VEGETIŤ“ NA VINIČI

Evanjeliový text Piatej veľkonočnej nedele (Jn 15,1-8) podáva úryvok z Ježišovej rozlúčkovej reči vo Večeradle. Obraz viniča a ratolestí patrí medzi najvýraznejšie vyjadrenia vzťahu Krista a jeho učeníkov.

Vinič a vinica patria v starozákonných textoch medzi najvýznamnejšie alegórie vzťahu Boha k vyvolenému národu. Izaiáš uvádza pieseň o Pánovej vinici (porov 5,1-7) a výrok o novej Pánovej vinici (27,2-5); podobne sa vyjadruje prorok Ezechiel (porov. 19,10-13) a Jeremiáš vyzýva ľud na pokánie, lebo sa stal „spotvoreným viničom“ (porov. 2,21). Žalmista hovorí o Izraeli, ktorého Pán ako vinicu preniesol z Egypta do zaslúbenej krajiny a napriek nevernosti ľudu prosí Pána, aby držal nad ním svoju ochrannú ruku (Ž 80).

Naštepíť sa na pravý vinič

Obraz vinice sa stal oblúbeným aj pre samotného Ježiša. Poznáme podobenstvo o robotníkoch vo vinici (Mt 20,1-16), O zlých vinohradníkoch (Mk 12,1-12) alebo o dvoch synoch (Mt 21,28-32).

V našom evanjeliom úryvku Ježiš používa známu terminológiu a aplikuje ju na vlastnú osobu, pričom zdôrazňuje, že je pravý vinič. V spojení s ním nehrozí pomýlenie, nehrozí zídienie zo správnej cesty k Bohu. Vo vzťahu k nemu sa rodí a žije nové spoločenstvo – Cirkev.

Ako konáre existencne závisia od spojenia s kmeňom viniča, z ktorého prúdi život, podobne aj učeník je bytostne závislý od „ostať v Ježišovi“. Túto myšlienku hlbokého zjednotenia s Kristom nachádzame aj v Jn 6,56: „Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom.“

Pred nami stojí otázka, či sa v živote skutočne usilujeme, aby sa nikdy neprerušilo naše spojenie s Ježišom Kristom, alebo či nehľadáme iné „alternatívy“.

Neísť vlastnou cestou

Úlohou kresťana nie je „vegetiť“ na viniči, ale prinášať ovocie. Ak v nás prúdi Kristov život, konáme skutky ako On. Naš život má hovoriť o nás a za nás, že sme spojení s Kristom. Pán Ježiš opakovane prízvukuje, že prinášanie ovocia nie je výsledkom vlastných aktivít a snaženia, ale je výsledkom jedine spojenia s Ním, „lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť“ (Jn 15,5).

Obraz viniča a ratolestí sa istým spôsobom podobá na Pavlov obraz ľudského tela, ktorého jedinou hlavou je Kristus (porov. Ef 1,7-10; Kol 1,15-20). Tajomným telom Krista je Cirkev. Nemôžeme byť v plnej jednote s Kristom, ak nie sme súčasťou jeho Tela, ktorým je Cirkev.

Všimnime si, že Pán Ježiš nikdy nevykresľuje seba samého ako nezávislého od Otca: „Nič nerobím sám od seba, ale hovorím tak, ako ma naučil Otec“ (Jn 8,28). Je to Ježišova cesta neustáleho hľadania a plnenia Otcovej vôle.

Práve hlboký vzťah medzi Otcom a Synom je vzorom pre vzťah medzi Ježišom a jeho učeníkmi. Snáď je možné nejaký čas predstierať vieru, ale bez skutočného spojenia s Božím Synom, skôr či neskôr sa taký vzťah zmení na „vyschnutý konár“, lebo v ňom neprúdi životodarná Ježišova milosť. On musí zostať zdrojom nášho života a činnosti, čo je synonymom poslušnosti Ježišovi a jeho slovu.

Ja som

Pre Jánovo evanjelium je charakteristické, že zachytil tento častý Ježišov „Ja som“ slovník: Ja som svetlo sveta; Ja som chlieb života; Ja som cesta, pravda a život; Ja som vzkriesenie a život; Ja som dobrý pastier; Ja som brána k ovciam. Ja som vinič...

Avšak nájdeme aj samotné vyjadrenie Ja som, ktoré je odozvou na Knihu Exodus, kde Boh zjavuje Mojžišovi svoje meno: „Toto povieš Izraelitom: ‚Ja-som ma poslal k vám!‘“ (3,14). Pán Ježiš používa toto spojenie, lebo on je Boh. V známej scéne v Getsemanskej záhrade pri svojom zatknutí sa Ježiš pýta: „Koho hľadáte?“ Na odpoveď „Ježiša Nazaretského“, Pán Ježiš odpovedá „Ja som“. Evanjelista vtedy uvádza: „Ako im povedal ‚Ja som‘, cúvli a popadali na zem.“ Čakali by sme skôr, že sa na neho vrhnú, však ho prišli zajať.

Ježiš sa im predstavil Božím menom, preto sa zľakli a vzdali mu úctu, ktorá patrí Bohu. Boží titul Ja som je výrazom jeho trvalej prítomnosti v našich dejinách. On nie je nejakou neosobnou energiou, ale živou osobou, ktorá chce vstúpiť aj do nášho, môjho života.

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk

SVIATOSŤ POMAZANIA CHORÝCH

Kristus Nám Ukazuje,

Ako Zvládať Zdanlivo „Nespravodlivé Utrpenie“

Biskupský vikár pre nemocničnú duchovnú službu Trnavskej arcidiecézy Rudolf Kopinec približuje sviatosť pomazania chorých.

Dnes už viac počúvame o Božom milosrdenstve než o Božej spravodlivosti. Tak prečo Boh vo svojom nekonečnom milosrdenstve dopustí, aby dobrí ľudia trpeli?

V otázke sú ukryté dve veľké témy. Jedna sa dotýka ľudí, druhá všemohúceho najsvätejšieho Boha. Skôr ako by sme sa zamýšľali nad tým, prečo Boh dopustí, aby zvlášť dobrí ľudia trpeli, napadlo nám niekedy zotrvať v zamyslení, ako všemohúci Boh vo svojom nekonečnom milosrdenstve mohol dopustiť ukrižovanie a zavraždenie svojho vlastného Syna? A prečo to vôbec dopustil?

Liturgia Veľkonočného trojdnia nám dáva odpovede na tieto otázky. Boh dokáže všetko, aj zlo, ktoré on nespôsobil, premeniť na dobro a konečné slávne víťazstvo. Predtým než Boh stvoril svet a v ňom slobodné bytosti, vedel, že vo svete nastane aj zlo. A napriek tomu nás chcel stvoriť a svojou nekonečnou láskou zachrániť. Pretože byť je vždy viac ako nebyť. Kristus – jediný nevinný – nám veriacim ukazuje, ako je možné zdanlivo „nespravodlivé utrpenie“ zvládnuť a ako naň reagovať.

Je choroba trest, obeta alebo pokánie? Ako ju treba chápať a prijať?

Na túto otázku neviem odpovedať iba svojimi slovami. Deviata kapitola Jánovho evanjelia nám dáva odpoveď. Píše sa v nej o človeku, ktorý bol od narodenia slepý, a učeníci Ježišovi položili veľmi podobné otázky. Dal im nádhernú odpoveď a oplatí sa zostať pri tomto texte dlhšie.

Na niektoré otázky nie je dobré dávať rýchle a krátke odpovede. Nedávam ich ani pacientom. Táto je jedna z nich.

Ježiš učeníkov vyzval slovami: „Chorých uzdravujte“ (Mt 10, 8). A prisľúbil im Božiu moc: „na chorých budú vkladat' ruky a tí ozdravejú“ (Mk 16, 17 – 18). Čo tieto výzvy znamenajú pre dnešných moderných ľudí?

To závisí od toho, či sú veriaci, vieru praktizujúci, či rozumejú Ježišovým slovám. Pre mnohých tieto Ježišove slová neznamenujú nič. Dokazujú to tým, že kňaza k svojim vážne chorým blízkym nezavolajú. Niektorí reagujú až vtedy, keď im lekár naznačí, že zdravotný stav je už veľmi vážny a môžu každú chvíľu čakať „to najhoršie“.

Niektorí ľudia volajú kňaza so slovami, aby za ich blízkym šiel iba tak, akoby náhodou, aby sa nevyplašil. Sú to veľavravné výroky o chápaní sviatosti ako posily pre veriaceho.

V Ježišovej výzve je kľúčovým význam viery. Zvlášť jasne vyznieva aj v citáte Markovho evanjelia, ktorý ste spomenuli. Bohu na nás nesmierne záleží a robí všetko pre to, aby mal s nami vzťah. Skrze vieru nás skutočne uzdravuje zo všetkých hlbokých vnútorných zranení. A k niektorým sa dostáva aj napriek pretrvávajúcim telesným zraneniam.

Istá vážne chorá osoba mi poodhalila, čo vnútorne pochopila. „Ak by som nebola práve takto chorá, ale bola by som úplne zdravá, ktovie, či by som si nezatrčila svoju dušu. Takto som od Boha vo všetkom závislá a veľmi ho potrebujem.“

Ak sa človek modlí, prosí Boha o uzdravenie a jeho vážna smrteľná choroba neodchádza, aké má východisko vo svojej ťažkej situácii?

Východiskom môže byť siahnutie po Svätom písme a zotrvanie pri Ježišovi modliacim sa v Getsemanskej záhrade. Tam povedal svojim učeníkom, nech si sadnú, kým sa pomodlí. Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. I doľahla naňho hrôza a úzkosť. Povedal im, že jeho duša je smutná až na smrť. Chcel, aby tam ostali a bdeli. Trocha poodišiel, padol na zem a modlil sa, aby ho, ak je možné, minula táto hodina. Hovoril: „Abba, Otče! Tebe je všetko možné. Vezmi odo mňa tento kalich. No nie čo ja chcem, ale čo ty.“

Takto sa môže cítiť človek, ktorého spomínate v otázke. Pre smrteľne chorého môže každé jedno slovo tejto evanjeliovej state nadobúdať veľmi silné významy. Netvrdím, že je hneď schopný povedať Otcovi to, čo mu povedal Ježiš. Ani u Božieho Syna to nebolo „hneď“.

Aj chorý človek sa často musí konfrontovať s tým, že niekedy ani tí najbližší nerozumejú, „spia“, ľahco utešujú, vyhýbajú sa téme, o ktorú tu vlastne ide.

Kedysi sa sviatosť pomazania chorých nazývala posledným pomazaním. Prečo sa zmenil jej názov?

Pretože netušíme, či je posledným, a rovnako tým môžeme začať meniť nesprávnu a nebezpečnú mentalitu typu: „Ja ju nepotrebujem, so mnou to ešte hádam nie je také zlé.“ Otázkou zostáva, kedy to už bude také zlé, aby taký človek sviatosti nábožne prijať dokázal a stihol.

Nedávno mi kolega, kňaz v nemocnici, hovoril, ako vstúpil do izby za pacientom. Práve sa podávala večera. Druhý spolubývajúcí pacient reagoval tak, že si do jednej ruky vzal tanier so špagetami a do druhej ovládač od televízie. Chcel si pri tom pozerať televízny program. Po pár minútach mu ovládač vypadol z ruky. Zomrel, viac ho neoživili. Nebol, žiaľ, jediným, ktorý si azda mohol myslieť, že kňaza ešte nepotrebuje.

Môže sviatosť pomazania chorých prijať každý chorý človek?

Sviatosť pomazania chorých môže prijať každý pokrstený človek, ktorý pre chorobu alebo starobu začína byť v ohrození života. Kňaz mu ju vyslúži, ak vyjadrí vôľu, aby mu táto sviatosť bola udelená. Vo vážnych situáciách, keď túto vôľu sám už vyjadriť nedokáže, bude mu vyslúžená, keď je aspoň predpoklad, že by o vyslúženie tejto sviatosti žiadal.

O čo ide pri prijatí tejto sviatosti? Aké má účinky?

Ako pri každej sviatosti, jej vyslúženie je viditeľným znakom neviditeľnej Božej milosti. Katechizmus nazýva jej účinky pre chorých blahodarnými a je povinnosťou duchovných pastierov veriacich poučiť, aby si kňaza zavolali a bezodkladne, s prípravou a dispozíciami prijali túto duchovnú pomoc a posilu v chorobe.